

Arrest

nr. 306 191 van 6 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. WIES
Montoyerstraat 1/b41
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 8 februari 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. WIES.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Het verzoekschrift van 11 januari 2024 is niet ondertekend door verzoeker, noch door een advocaat. Uit het verzoekschrift, dat de vernietiging vraagt “*tegen de onontvankelijkheidsbeslissing van een verzoek*” blijkt dat het werd ingediend en ondertekend namens verzoeker door T.V.H. voor de juridische dienst van Planète Réfugiés. Er wordt niet gesteld dat deze persoon optreedt als advocaat van verzoeker. Verder bevat het verzoekschrift geen uiteenzetting van de feiten en wordt er geen middel in aangeduid of ontwikkeld. Bijgevolg is het verzoekschrift in strijd met artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° en 7° van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen en moet ondertekend zijn door de verzoeker of zijn advocaat. Aangezien daardoor het verzoekschrift nietig is, is het beroep onontvankelijk. De door een intussen aangestelde advocaat namens verzoeker ingediende aanvullende nota's van 16 april 2024 en 23 april 2024 in toepassing van artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet kunnen de nietigheid van het verzoekschrift niet

opheffen en de onontvankelijkheid van het beroep niet ongedaan maken aangezien deze buiten de beroepstermijn zijn ingediend.

Het betoog van verzoekers advocaat ter terechtzitting dat uit het indienen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de bestreden beslissing, dat hij slecht werd geadviseerd en dat hij recht heeft op toegang tot de rechter in volle rechtsmacht, doet hieraan geen afbreuk. Het voormelde artikel 39/69 van de Vreemdelingenwet is opgenomen in Afdeling II. - Specifieke bepalingen die gelden voor de beroepen met volle rechtsmacht tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van deze wet en de er in opgenomen vormvoorschriften gelden dus ook voor de beroepen waarover de Raad in volle rechtsmacht moet oordelen. Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud werd bijgestaan door een advocaat met ervaring in het Vreemdelingenrecht. Voorts heeft het Hof van Justitie reeds geoordeeld dat artikel 46, lid 4, van de Richtlijn 2013/32 het aan de lidstaten overlaat om de vereiste voorschriften vast te stellen opdat personen die om internationale bescherming verzoeken hun recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel kunnen uitoefenen. Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie is het, bij het ontbreken van Unievoorschriften ter zake, krachtens het beginsel van procedurele autonomie een zaak van de interne rechtsorde van de lidstaten om de procedureregels vast te stellen voor vorderingen in rechte die worden ingediend ter bescherming van de rechten van de justitiabelen, op voorwaarde evenwel dat die regels niet ongunstiger zijn dan die welke voor soortgelijke situaties naar nationaal recht gelden (gelijkwaardigheidsbeginsel) en de uitoefening van de door het Unierecht verleende rechten in de praktijk niet onmogelijk of uiterst moeilijk maken (doeltreffendheidsbeginsel) (Hof van Justitie, 9 september 2020, C-651/19, *JP tegen Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen*, pt. 33-34]. Er blijkt *in casu niet* en verzoekers advocate ter terechtzitting toont ook niet aan, dat de voorgeschreven vormvereisten ongunstiger zouden zijn dan die welke in soortgelijke situaties naar nationaal recht gelden noch dat deze vormvereisten voor verzoeker de toegang tot een daadwerkelijk rechtsmiddel in de praktijk onmogelijk of uiterst moeilijk maken.

Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET